

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXVIII. Christus eijcit negotiatores è Templo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

ac tribulationis &c. *Bonum autem Vinum* consolationis ac gaudij servare usque adhuc, nempe in Æternitatem, quod est perpetuum *adhuc*, nunquam desinens. Non ita facit Mundus; ubi Momentaneum est, quod delectat; Æternum, quod cruciat.

MEDITATIO CCXVIII.

Christus eijcit negotiatores è Templo.

Joan. 2.

PUNCTUM I. Considera, Christi primas & ultimas curas fuisse, ut Domus DEI quàm Sanctissimè haberetur, & nihil in ea indecens contingeret: hinc initio Prædicationis suæ, ut refert Joan. c. 2. v. 14. & sub finem ejusdem, quatuor scilicet diebus ante suam Mortem, ut recenset Marcus c. 11. a. v. 11. Negotiatores, Divina planè Potestate, cui nemo audebat se opponere, è Templo eiecit, Vultu & Voce ad iram non puri hominis, sed plusquàm hominis, severè compositis. *Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de Templo, oves quoque, & boves, & numulariorum effudit as, & mensas subvertit. Et his, qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, & nolite facere Domum Patris mei domum negotiationis.* Joan. 2. v. 15. & 16. Quibus postremis verbis Auctoritatem Filij DEI interposuit: cujus Auctoritatis ac Potestatis signum petentibus, dixit: *Solvite Templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.* v. 19. quasi diceret, cum solveritis Templum Corporis mei per Mortem, Egoque tertio die illud resuscitavero ad vitam; tunc videbitis, quam habeam potestatem ad exigendam Reverentiam

verentiam hujus Templi manufacti, & ad ejus profanatores nunc *quasi* flagello castigandos, id est, pænis temporalibus hujus vitæ, quæ designantur per *quasi* flagellum; quæ si non sufficiant, paulò post sequetur verum flagellum, nempe pænæ æternæ. Hinc æstima, si Christus tantâ irâ exarsit contra tractantes temporalia negotia, non in Sancto Sanctorum, neq; in atrio Sacerdotû ante Sanctû Sanctorum, sed solum in tertio atrio, quod erat Laicis sive populo pro Oratione, & Sacrificijs spectandis destinatum; quomodo exardescet contra irreverentes erga Templum, quod Missæ Sacrificio est consecratum? Et multò magis contra irreverentes erga Dominum Templi, qui ibi in Sacramento Eucharistiæ, velut in Throno residet? Et vel maximè contra eos, qui tempore Orationis in corde suo, ubi Oratio funditur, sæcularia, nugatoria, & vana tractant, ipsamque Orationem profanant? an non flagellabit? an non mensas numulariorum, & omnes curas, ac consilia, quæ sub Oratione in corde volvuntur, evertet?

PUNCT. II. Considera, Templo Jerosolymitano (à quo Christus ipse ad Templum Corporis sui sermonem vertit) longè Sanctius Templum esse hominem, per Gratiam Spiritûs Sancti Deo consecratum; de quo S. Paulus inquit 1. Corinth. 6. v. 19. *An nescitis, quoniam membra vestra Templum sunt Spiritûs Sancti, qui in vobis est?* Et in quo Pater Cælestis, ac Christus dignantur mansionem facere, ut ipse Christus apud Joan. c. 14. v. 23. testatur: *Ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Idcirco nulla actio indecens sive Spiritualium, sive sensitivarum Põtentiarum in hoc Templo debet perpetrari; ideo rursus S.

8 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum.*

Paulus ait: 1. Cor. 3. v. 16. *Nescitis, quia Templum DEI estis, & Spiritus DEI habitat in vobis? si quis autem Templum DEI violaverit, disperdet illum | DEVS. Templum enim DEI Sanctum est, quod estis vos.*

PUNCT. III. Viso Christi adversus Templi profanatores Zelo, subjungit S. Joannes. v. 17. *Recordati sunt verò Discipuli ejus, quia scriptum est (Ps. 68. v. 10.) Zelus Domus tuæ comedit me.* Nempe sicut ignis videtur comedisse ferrum candens, quod replevit; ita Zelus Domus DEI comedit, & replevit animum Christi Domini. Cùm itaque & nos ipsi, & Proximi nostri sint Templum, ac Domus DEI; simili Zelo exardescamus, ad impediendam in nobis, & in Proximis nostris omnem actionem, dedecentem Templum DEI, & contrariam Honori Divino. Rogemus etiam Christum Dominum, ut pro suo Zelo erga homines, eijciat è nobis, quidquid ipsi in nobis displicet; ut adeò intret Templum nostrum, ibique habitet, doceat, omnesque actiones nostras dirigat.

MEDITATIO CCXIX.

De Conversione, & Instructione

Nicodemi. Ioan. 3.

PUNCTUM I. Cùm Christus initio Prædicationis suæ Jerosolymam ad Festum Paschale ibi celebrandum ascendisset, ac negotiatores è Templo ejecisset, omnibus prodigioso terrore injecto, ut, quantumvis nondum Miraculis se Filium DEI probasset, nemo tamen auderet se illi opponere; mox cæpit Miracula edere, &, ut inquit S. Joannes. cap. 2. v. 23. *Cùm esset*